ABONNEMENTS

Indochine		Union postale	
Un an....	8$00	Un an....	10$00
Six mois...	5 00	Six mois...	6 00

Annonces Légales
0$50 la ligne de 6 points sur justifications de 9 cicéros quelle que soit la page

Annonces Commerciales
On traite à forfait

Đông-Pháp Thời-Báo

Le Courrier Indochinois

東 法 時 報

NĂM THỨ HAI SỐ 317
Ngày thứ tư
29 Juillet 1925

Tổng-lý: NGUYỄN-KIM-ĐỊNH
Chủ-bút: NAM-KIỀU.

BẢO QUẢN
71, đường Mac Mahon, 71
SAIGON
Dây thép nói (Téléphone)
Số 324

GIÁ BÁN

Đông-Pháp		Ngoại-Quốc	
Một năm...	8$00	Một năm...	10$00
Nửa năm...	5 00	Nửa năm...	6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ để gửi
M. NGUYỄN-KIM-ĐỊNH
Rao báo về việc buôn bán hay là việc gì cần thương nghị trước

MỘT TUẦN XUẤT BẢN BỐN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ BẢY

9893

CÁCH XƯNG-HÔ CỦA NGƯỜI MÌNH!

(Tiếp theo)

Lại còn cái tiếng « Tiên-sanh » của người dưới xưng-hô người trên ở xã-hội ta ngày nay nghe ra lưu-hành lắm, cũng có người luận chữ Tiên-sanh là người sanh trước, nếu không phải người hơn tuổi mình thì không kêu là Tiên-sanh được; cũng có người nói chữ Tiên-sanh nghĩa rộng, ai người có học-thức thì đều kêu là Tiên-sanh được cả. Hai thuyết đó ta bất-tất phải phân-biện bên nào phải bên nào không phải, song ta ngày nay thường thấy lắm kẻ miệng còn hôi sữa mà gặp nhau đã tôn nhau là « Tiên-sanh », hai chữ « Tiên-sanh » ngày nay đã hầu thành ra tiếng xưng-hô đầu lưỡi rồi! Nay lại bàn đến hai chữ « Công-tử », tiếng công-tử này người Tàu để dành riêng xưng-hô các con quan, vậy mà ở xứ ta ngày nay tiếng Công-tử đã chỉ vào các tay xài lớn, cũng có khi xưng-hô kèm với cả tên người nữa, ví như Công-tử Mồ.... Công-tử Mồ..... tiếng Công-tử đã thành ra như một cái chức-tước gì đó! — Ngoài ra nữa những [illegible] như người trên thì kêu bằng « ông »; bằng-đẳng nhau thì kêu bằng « thầy » bằng « cậu » bằng « anh », bằng « bác », người dưới nữa thì kêu bằng « chú »; còn đối với bên nữ-lưu, người trên thì kêu bằng « bà »; người bằng-đẳng thì kêu bằng « thiếm » bằng « cô » bằng « chị » bằng « mợ »; lại như người bằng-đẳng với cha-mẹ mình thì kêu bằng « bác » bằng « chú »; nói rút lại thì những tiếng xưng-hô chẳng ra khỏi mấy tiếng ông, bà, thầy, thiếm, cậu, mợ, cô, dì, anh, bác, chú, chị, lúc thì dùng để xưng hô người nầy; lúc thì dùng để xưng-hô người khác; hai người đối với nhau thì cũng có phân-biệt song chỉ hai người biết với nhau mà thôi, chớ người ngoài nếu nghe qua không xét kỹ thì sao phân-biệt được, ví như tiếng « ông », người đẻ ra cha kêu là « ông » tức là ông nội; người đẻ ra mẹ kêu là ông tức là ông ngoại; người ngoài lại cũng thường kêu bằng « ông »; ví như tiếng « bà », người đẻ ra cha ra mẹ kêu bằng « bà » tức là bà nội bà ngoại; người ngoài lại cũng thường kêu bằng « bà »; ví như tiếng « thầy », người dạy mình học kêu là « thầy »; người bằng-đẳng với mình cũng kêu là « thầy »; ví như tiếng « thiếm », người vợ chú mình kêu là « thiếm »; người bằng-đẳng với mình cũng kêu là « thiếm »; người vợ em mình cũng kêu là « thiếm »; ví như tiếng « bác », người anh ruột cha mình kêu là « bác »; người bằng đẳng với cha mình cũng kêu là « bác »; người bạn của mình cũng kêu là « bác », lại có khi người dưới mình cũng kêu là « bác » nữa; ví như tiếng « chú », người em ruột cha mình kêu là « chú »; người em ruột mình cũng kêu là « chú »; người bằng-đẳng với cha mình cũng kêu là « chú »; lại đối với người dưới mình cũng kêu là « chú » nữa, ví như tiếng « cậu », người em trai mẹ mình kêu là « cậu »; người ngoài bằng-đẳng với mình cũng kêu là « cậu »; ví như tiếng « mợ », người vợ cậu mình kêu bằng « mợ »; người ngoài bằng-đẳng với mình cũng kêu bằng « mợ », ví như tiếng « cô », người em gái cha mình kêu bằng « cô »; người vợ ông thầy học mình cũng kêu bằng « cô »; lại đối với các người con gái cũng phần nhiều kêu bằng « cô » cả; ví như tiếng « anh », anh ruột mình kêu bằng « anh » anh em cùng cha khác mẹ hay anh em cùng mẹ khác cha cũng kêu bằng « anh » bằng « chú »; anh-em thúc-bá, anh-em họ nội họ ngoại hay anh-em con-cô con-cậu, anh-em đôi-con-dì cũng kêu bằng « anh » bằng « chú »; lại đối với người ngoài cũng hết thảy kêu bằng « anh » cả, ví như tiếng « chị », người chị dâu mình kêu bằng « chị »; người chị ruột mình cũng kêu [illegible] lại như chị-em cùng cha khác mẹ, chị-em cùng mẹ khác cha, chị-em con-chú con-bác, chị-em họ-nội họ-ngoại, chị-em con-cô con-cậu, chị-em đôi-con-dì, chị-em-hạn, hay đối với người ngoài cũng thường-thường kêu nhau bằng « chị » bằng « dì » cả; lại còn tiếng « dì », em gái mình kêu bằng « dì »; em gái mẹ mình kêu bằng « dì »; em gái mẹ mình về thúc-bá cũng kêu bằng « dì »; người bề trên mình cũng thường kêu là « dì », người bằng-đẳng với mình và dưới mình cũng thường kêu là « dì »; ví như tiếng « dượng », người bạn rể với cha mình kêu là « dượng », người kế-phụ của mình cũng kêu là « dượng »; xét ra những cái danh-hiệu xưng hô của người mình nghèo không đủ tiếng, nên tình thích-thuộc cùng thứ-đệ giai-cấp không phân-minh, cái đó đã đành lại còn những điều khuyết-điểm như ngoài Bắc-kỳ các con quan thường kêu là các cô các cậu, vì vậy trong nhà quan các anh-em chị-em thường cứ kêu lẫn nhau là các cô các cậu, như anh kêu em bằng « cậu » em kêu chị bằng « cô », loạn cả đẳng-cấp và lạt cả thân-tình, thường cũng nên sửa-đổi lại. — Lại còn một điều phiền-phức ở trong xã-hội giao-tế ta nữa là nhiều khi gặp một hạng người đối với mình tôn không ra tôn, ty không ra ty; thân cũng không được; mà khi xưng-hô nếu tôn lên thì e làm bậc, ép xuống thì sợ mích lòng, nhiều khi vì một chút xưng-hô nhỏ-mọn mà đến ác-cảm cùng nhau, chính kỳ-giả đây đã gặp như thế, và cũng thấy nhiều người phàn-nàn như thế, ngẫm lại như tiếng « Monsieur » tiếng « vous » tiếng « tu » của người Pháp, giản-tiện biết là chừng nào! Vấn-đề nầy còn phiền-phức lắm, một bài sau sẽ xin bàn thêm. NAM-KIỀU.

NHẪN-DÀM

Đã là nhẫn dàm thì nói gì lại không được, bàn về vấn đề gì lại không được hà tắc phải tự-do nhẫn dàm cùng không tự-do nhẫn dàm; trong lúc thong thả rảnh rang nói chuyện chơi mà cũng không được tự do nữa hay sao? À quên, không được tự-do lập hội, tự-do ngôn-luận mà! Tuy vậy, nhưng không lẽ đã nhẫn-dàm mà không tự do nữa sao! Không tự-do cũng đã tự do, chán. Đã là tự do thì nói câu chuyện gì cũng không được, nhưng tự do thì tự do, mình không nên quá ư tự-do mà nguy, không khéo lại mang tiếng tự do càn. Bàn về vấn-đề gì bây giờ? Vấn-đề gì có lích lợi cho quốc-dân? Ủy, lại nói chuyện lích lợi cho người ta ghét, người ta ghét thì nguy, nguy to! Nói câu chuyện bên Tàu hay là câu chuyện bên Tây? Câu chuyện bên Tây thì có mấy ông Tây nói, câu chuyện bên Tàu thì có mấy chú khách nói, cũng chưa dồn mình nói, mà dẫu mình có nói nữa cũng chưa chắc đã đúng, bất quá cũng là nghe lỏng nói dóc mà thôi. Phải rồi: mình là người Việt Nam, ở đất Việt Nam, ăn cơm Việt-Nam, uống nước Việt-Nam, thì nói chuyện Việt Nam chắc thú hơn, có lý thú hơn.

Chuyện trong nước tưởng rằng cũng nhiều và mình mông lắm, những vấn-đề rất quan trọng trong nước tưởng cũng còn nhiều lắm mà tưởng giải quyết được cũng khó lắm. Các nhà lý-tưởng là lích-duyệt, là đại ngôn luận-gia cũng còn không dám bàn đến nói đến, [illegible] ý tưởng không cao hơn vịt, mà dám nói đến những việc tầy đình sao? Việc võ bị thì có nhà nước lo, việc văn-chương thì có các nhà văn sĩ lo, mở quốc trái thì có dân cho vay, đông 25 triệu quan cho mẫu quốc chi-phí về việc binh thì có dân đóng, việc dẫn thủy nhập điền, việc đặt đường hỏa xa thì có sở Công-chánh làm. Chông hay chậm, mau hay lâu, dân nghèo hay dân giàu, dân khôn hay dân dại, việc ấy ở tùy nơi lòng dân, tùy nơi nhà nước, mình nói vào cũng không được câu gì, nói ra cũng không được việc gì, việc làm trong mười năm mà kéo dài ra 30 năm, mình nói cũng không được. Thế thì nói câu chuyện đời xưa đời nay chăng?! Nói câu chuyện đời xưa thì mang tiếng dỗ gàn, nói chuyện đời nay thì không biết chuyện gì hay mà nói, nói chuyện tình lại sợ con ma dục tình nó chạy theo, nói chuyện nghĩa thì là bất-nghĩa nó hâm dọa, nói chuyện bút chiến thì không có trận bút chiến xứng đáng mà nói, nói chuyện thi-đẹp thì bạn quần-thoa khúc khích cười, nói chuyện làng thì sợ các ông Hội tề giận; nói chuyện kiện thì sợ mấy ông thầy kiện mất mối; nói chuyện luân lý thì mang tiếng làm phách ra mặt thầy đời, nói chuyện phán-sơn thì sợ các cô giận, nói chuyện do quần thì sợ các cậu giận. Thế thì, sợ mà không nói thì mang tiếng khiếp nhược, mà nói chuyện nhà người lại mang tiếng đại khiếp nhược. Làm người mà khiếp nhược thì cái giá trị mình ra sao? đáng bao nhiêu đồng? Không nói cũng biết, người khiếp nhược là hạng người không vào hàng ngũ nào được, là hạng người không phải người. Khiếp nhược thì quyết rằng không, mà nhu-nhược mình, cũng không có, nhưng nói chuyện cũng phải lựa câu chuyện mà nói, câu chuyện người ta đang cần nói đến lại là câu chuyện có giá trị mà quan hệ hơn.

Bấy lâu nay trong các báo giới Việt-Nam nhà thường thấy nói đến câu chuyện văn-chương, bàn đến vấn đề chấn chỉnh quốc-văn, nơi thì sưu tập phương-ngôn tục ngữ nơi thì soạn Việt-văn tự-điển, nơi thì bàn làm sách mẹo quốc-văn, nơi thì phê bình quốc văn, trong Nam ngoài Bắc người vôi, gạch, kẻ sắng, gỗ trống không bao lâu cái nhà quốc-văn cũng sẽ hoàn thành. Mình là người ưa xem quốc văn, ưa đọc quốc-văn, lại hi-vọng sau đông cái tuồng văn-sĩ, (xin các ngài miễng chấp, đây là lời nói thiệt) cho nên thấy sách xuất bản lại ưa mua; thấy báo xuất bản lại ưa đọc, thấy các nhà văn-sĩ bàn về quốc-văn, nói về quốc-văn mình lại ưa đọc ưa xem hơn. Mua sách có, mua báo có, đọc sách có, đọc báo có, có đọc thì phải có nghĩ, có nghĩ thì phải luận; luận về vấn đề gì bây giờ? Về tâm lý học, chăng? về triết học chăng? về khoa-học chăng? về chánh trị chăng? về văn chương chăng? Không, không, các vấn-đề quan-trọng thì xin để riêng cho các nhà bác-học, mình là kẻ vô tài bạch diện thư sanh, lích-duyệt ít mà học thức cũng ít dám đâu cả gan như ai nay chánh trị mai khoa học luận luận bàn bàn như bắp rang pháo nổ, rồi ra chỉ sợ rủi ro! . . rủi ro lại bị lôi chuôi ra...thì...thì nguy! Một nhà danh sĩ Pháp cũng đã nói rằng muốn giải quyết vấn đề thương mãi không bao giờ hỏi đến người rành nghề thương mãi, về kỹ-nghệ không hỏi đến người kỹ nghệ đại tài, mà chỉ hỏi mấy cái óc lớn mà thôi (không phải to đầu mà gọi óc lớn) Những cái óc lớn ấy là những cái óc không cần phải đọc sách nhiều, không cần phải có bằng tấn sĩ cử nhơn, không cần phải con ông cháu cha, không cần phải hoàng thân quốc thích gì, mấy cái óc ấy là bậc thiên-tài vậy. Mình là bậc thiên-tài chăng? không, một hai ba bốn không (xin độc giả chư lôn xét cho kẻo oan tôi) Người có óc mình cũng có óc, nhỏ thì óc nhỏ, cũng cụng thử ma chơi, may nó vỡ ra lại càng tốt. Rảnh thì nói chuyện, nói chuyện mà chơi, thì cũng không ai chấp gì, đầu ngắn, đuôi dài cũng được, muốn nói đến đâu thì nói, muốn nghỉ khi nào thì nghỉ, ai bắt bẻ, phê bình mà sợ (Hồi đề) Trong đời nó thường hay điên đảo, sự may sự rủi, sự mừng sự sợ thường hay không chừng, có khi rủi mà hoá may, cũng có khi may mà hoá rủi, mình đương mừng cho quốc-văn biết đâu rồi đây lại hoá ra sợ cho quốc-văn. Văn chương cũng như một thanh quế kia, khi còn hương vị thì quí như vàng nhưng đến khi nó hết mùi thơm rồi, thì lại ế hơn rơm. Quốc văn ngày nay cũng như nước còn đục, các nhà văn sĩ đang lo gạn nước đánh phèn, nhưng than ôi, chẳng biết có phải các ngài đánh phèn đó không? hay là các ngài quậy nó lên cho nó càng thêm đục, thêm mùi tanh hôi. Chấn chỉnh quốc văn mà bình kiểu mấy năm chưa hết, chấn chỉnh quốc-văn mà làm những câu đồ con gà con vịt con chi chi, chấn chỉnh quốc văn mà in những dâm thư, chấn chỉnh quốc văn mà cho trẻ học những bài thi con gà con cóc, chấn chỉnh quốc văn mà viết văn không nên câu, dùng chữ không đúng nghĩa, nào là « thật là ngu ngốc thay cho câu ấy » nào là « thuốn lựa là » câu văn mà ngu ngốc, buồn mà lựa là, văn chương như thế, học thức như thế mà cũng lên mặt bút chiến lên mặt văn sĩ lên mặt bình bút mới cả gan cho chưa! Cái gan các ông văn sĩ đời nay lớn quá. Các ông cho là mục hạ vô nhơn rồi thì tha hồ các ông vẽ rồng vẽ rắn, tha hồ các ông nói quấy nói quá nói cho đầy trương chật giấy để gạt người lấy tiền! Ôi! Ôi! quốc-văn mà đến thế thì cũng phải. Ô-hô hồ tai!

Cái bịnh dùng chữ không đúng nghĩa, nửa Tàu nửa ta, nửa Tây nửa ta lộn xộn không ra điệu nào, không ra kiểu nào, thật cũng là một cái bịnh chung của nhiều nhà văn sĩ (!) vậy. Thừa nhân nói câu chuyện bá vơ chẳng biết các ông văn-sĩ có chấp không, nếu các ông chấp mình thì lại may cho mình lắm. Thôi

B. C. T.
tự TỊNH-TRAI.

Dư-luận Bắc-kỳ

NƯỚC PHÁP KHÔNG BÁN THUỘC-ĐỊA

Bán thuộc địa! Bán thuộc địa! Ba tiếng đó đã làm thành một đám mây ngũ vực nó ám mờ luân quẩn ở trong quả tim, khối óc người ta. Cuối năm ngoái, đầu năm nay, cái đám mây ấy hình như lại mỗi ngày một lan ra thêm rộng vậy. Nguyên đạo năm ngoái, có một tờ báo đăng tin đồn rằng ở Pháp sắp có kỳ hội-nghị, họp chừng bốn mươi ông vừa nhà lý-tài, vừa nhà chánh-trị, vừa nhà làm báo, để bàn về việc nhượng thuộc địa. Mới đây lại có tin rằng ở Pháp có người bàn nên đem thuộc địa mà gàn nợ cho các nước đồng-minh. Ôi! Thuộc địa là mình, nghe tin ấy ai chẳng choáng mắt ù tai, nóng lòng sốt ruột, Thật hay hư? Hư hay thật? Việc kia tin ấy, sau nầy kết quả ra sao? Trong cái lúc quốc-dân ta, có nhiều người vơ vẩn bồi hồi, ta tưởng cũng nên có mấy lời bàn bạc.

Nguyên nước Pháp là chánh-thể dân chủ, việc bán có quyền tự do. Ngay từ khi mới lấy thuộc địa trong nước củng đã có đảng bàn nên bỏ, nên bán, nên nhượng thuộc-địa rồi, chẳng phải ngày nay mới có kẻ táo nói, bạo gan xướng xuất, thuyết minh sự đó. Thế nhưng ngay từ khi mới có thuộc địa, đã có người bàn nên bỏ, nên bán, nên nhượng mà vẫn không bỏ, không bán không nhượng thì ngày nay dẫu cái phong-trào ấy có lại nổi lên một đạo nữa rồi chẳng qua cũng trời yên bể lặng mà thôi. Nước Pháp bao giờ lại nỡ bỏ thuộc-địa! Nước Pháp, khi nào lại nỡ bán hay nhượng thuộc-địa!

Thuộc-địa với nước Pháp, bởi sự tình cờ của lịch sử mà thành ra quan [illegible] dựa lẫn nhau. Nước Pháp coi thuộc địa như con nuôi, thuộc-địa coi nước Pháp như thầy dạy: nước Pháp đối với thuộc-địa có cái thiên-chức rất to lớn, thuộc-địa đối với nước Pháp đeo cái duyên nợ khá nặng nề. Qua các thời kỳ chào nhau bằng tiếng súng, tặng nhau bằng lưỡi gươm, đến cái thời kỳ khinh khi nhau, ngờ vực nhau như mọi rợ, như cừu địch. Đến bây giờ mới đến cái thời kỳ trên kính dưới nhường, ngoài êm trong ấm. Ngọn đuốc văn minh con đường tiến hóa, nước Pháp cùng thuộc địa đương đồng tâm hiệp lực mà vui tay nhọc gót, mong có ngày đạt tới, cho thuộc-địa khỏi mang cái ô danh man dã, nước Pháp khỏi phụ cái thiên chức văn minh. Đả thương, thương cho trót, đả vót vót cho trơn, cái gánh nặng khai-hóa nước Pháp đã có công mà đi tới nửa đường, còn toan để vạ cho ai, mà nỡ đem con bỏ chợ? Ấy! Nước Pháp với thuộc địa có cái nghĩa không thể bỏ được là thế, cho nên dẫu có người bàn ra, kẻ tán vào cũng mặc, ta quyết nhiên rằng nước Pháp không khi nào lại trốn cái thiên chức nọ mà toan theo cái chánh sách nào. Vậy thì dân thuộc-địa ta, cứ nên vui vẻ hăng hái mà làm ăn, đừng nên đem dạ nghi ngờ nản lòng trông cậy.

Cái nghĩa thuộc-địa đã không bỏ mà cái lợi nước Pháp lại không phải là không to. Cái nghĩa thuộc-địa đã dủ làm cho nước Pháp không bỏ được thuộc-địa rồi, cái lợi nước Pháp lại làm cho nước Pháp không bỏ được thuộc địa lắm. Nước Pháp từ ngày sang khai thác cho thuộc địa, đã tốn bao nhiêu tiền của hao bao nhiêu công trình, các nhà tư bổn phải nước mắt mồ hôi; các nhà chánh-trị phải mòn tim nát óc; qua một cái thời gian đằng đẳng như thế, mảnh đất thuộc địa mới có giá, người dân thuộc địa mới dần sai cái vườn trồng dân ngoài bể đến nay mới tạm gọi là màu mỡ. Thuộc địa từ nay đã có ích cho nước Pháp lắm. Kỳ đại-chiến vừa rồi, tuy có cái lý cường-quyền tất thua, công lý tất thắng, trong có nhân dân cố gắng, ngoài có lân-bang giúp vì, thế nhưng khi bát khúc khải-hoàn, kể ra con người, con của ở Thuộc-địa chúng ta cũng không phải là không có chút công lao, nghe tiếng Khải ca mà phải đổ mồ hôi tráng! Tới nay sau cơn đại-chiến, người thì chết, đất thì hại, cái vấn-đề khôi phục cũng trông mong ở thuộc-địa nhiều. Bao nhiêu những nguyên-liệu nhu-yếu cho nước Pháp cũng mong có thuộc địa cung cấp cho; bao nhiêu những phí dụng về việc quân, cũng trông ở thuộc-địa gánh vác dở. Người ta đã nói: «Nước Pháp sống về thuộc-địa. Người ta lại ví thuộc-địa như là một phần cơ-thể của nước Pháp không nên cắt dứt mà vứt cho ai cả. Ấy cái lợi của nước Pháp ở thuộc-địa là thế.

[illegible] ngọt cho ai. Kìa như Gia-Nã-Đại cùng Ấn-Độ, xưa kia có phải là thuộc-địa của nước Pháp đấy không? Nếu nước Pháp còn giữ 2 mảnh thuộc địa ấy đến ngày nay, thì cái bá quyền kinh tế ở thế giới nầy, chưa chắc đã về tay Anh, Mỹ. Bởi nước Pháp chỉnh mảng mà Ấn-độ và Gia-Nã-Đại đổ cho nước Anh phũng mất. Cái địa vị nước Anh được như ngày nay đó, lại chẳng phải là nhờ có nhiều thuộc-địa sao? Xe kia đã đổ, gương nọ còn treo, một lần lầm sao nỡ để đến hai lần lầm. Nước Pháp có dại gì mà nay còn toan bỏ thuộc địa, bán thuộc địa, hay nhường thuộc-địa.

Bỏ không đành mà bán cũng không nỡ; bỏ đi thì, công trước thành ra mất hết, mà bán đi thì lợi sau còn lấy vào đâu. Những người bàn bỏ, bàn bán bàn nhượng đó thật dở mà gàn. Dở mà gàn cũng như cô-ả mỗ gà lấy trứng vàng vậy.

Nói tóm lại, một là nghĩa, hai là lợi, ta dám quyết rằng nước Pháp không bán thuộc địa. Ta là dân thuộc-địa, ta cứ việc yên lòng... Có một ngày một có, không một ngày một không...

NHƯỢNG-TỐNG.
(T. N. D. B).

Còn sửa sang bóng sắc nữa thôi?

— Mình đi làm, việc vỡ tới nhà một trời chết, nó không lo cơm nước gì hết, cứ lo cạo gọt,...!

— Bớ ma-ta... bớ ma-tà.... bớ...

— Mầy kêu ma-tà chi cho uổng tiếng? Sao mầy không kêu bớ C. L. B. hử. Tao có nói, muốn ăn sung mặc sướng tao cho, chớ còn tranh xinh đẹp thì tao đá cho một đá bay hồn cho biết chừng!

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

HƯỚNG TRUYỀN

Vàng nhân tạo

Bác sĩ Nagasoka (người Nhựt) sanh tại Nữu-Ước (New-York) có đưa cho một người thợ bạc một mớ vàng ông đã chế ra bằng một cách rất là tinh tế. Ông rồ đáp tàu sang Bỉ dự hội Vạn-quốc ở Bruxelles.

Chế rượu mạnh bằng chuối

Các nhà kinh-tế học tính rằng dầu lửa không bao lâu nữa sẽ hết, đã tìm cách chế rượu mạnh để thế dầu lửa và sáng chạy máy. Mấy lần thí nghiệm nấu rượu mạnh bằng cây cỏ đều được như ý. Nay lại có tin ở Côte d'Ivoire nói rằng các nhà nấu rượu mạnh đã xét ra rằng cây chuối cũng có thể dùng để nấu rượu-mạnh được, thí nghiệm thấy được kết quả rất tốt. Thế thì sau nầy không lo thiếu dầu sáng nữa rồi.

Lập một Chánh-phủ Cọng-Sản ở phương nam nước Tàu

Bọn Xô-Viết đã sắp sửa lập một Chánh-phủ cọng-sản ở phương nam nước Tàu.

Bỉ rút quân về

Các đạo quân Bỉ (Belgique) đã rút về nước. Dân Đức ở hạt Rhur rất hoan hỷ.

Người Tàu ở Xiêm

Người Tàu ở bên Xiêm rất căm tức người ngoại quốc đã sát hại anh em họ. Các báo Tàu bên Xiêm, dăng nhiều bài phản đối cái chánh sách đế-quyền rất là kịch liệt. Việc nầy lại làm rất rối lắm nữa.

Xin mở quốc-trái

Quan Toàn-quyền Merlin đã đệ trình lên bộ Thuộc-địa xin mở quốc-trái. Việc nầy đến tháng Septembre mới xét đến.

Tướng Abd-el-Krim buộc hai chánh-phủ Pháp và Ech-banh phải chịu nhận các khoản sau nầy mới hoà

1° Phải để cho ông làm Tù-trưởng hạt Riff có hội vạn-quốc công nhận.

2° Ông chịu nhận cho vua Maroc được quyền cai trị trong xứ ấy, ông không dám động phạm đến.

3° Phải nhận đất Ouergha là nơi giáp giới xứ ông cai trị.

4° Ech-banh phải nhường cho ông hai thành Centa và Melilla.

5° Ông được quyền quản đốc các quân đội của ông. Số quân nhiều ít sẽ định trong hoà-ước. (Westminter Gazette).

Lời tuyên bố của Thủ-tướng nước Đức

Thủ-tướng Luther tuyên bố rằng khi nào Đồng-minh để cho Đức hưởng quyền lợi ngang với liệt cường thì Đức mới chịu để cho Đồng-minh kiểm duyệt. Ông nói rằng: nếu liệt cường đãi nước Đức ngang hàng với các đại cường quốc trong thế giới thì Đức sẽ vào hội Vạn-quốc.

Chủ phải xin thợ (!)

Các chủ nhà máy chế tạo ra nỉ ở Hồng-mao đã hội công-dân-đồng-nghiệp (Trades Unions) khuyên thợ thuyền hạ bớt tiền phụ cấp về khoản tiền đồ ăn mặc mọ. Chẳng biết 250.000 người thợ có chịu cho không.

Thế lực bọn Cọng-sản ở các mỏ than bên Hồng-mao

Gần tỉnh thành Glasgow và các mỏ than ở Laucashire càng ngày càng thấy cái phong-trào cọng-sản lan ra nhiều. Blantyre, Craigneuk đều là nơi bọn cọng-sản có thế lực rất mạnh. Một người thợ tên là Bière bị giết chết tại mỏ Blantyre, khi khâm liệm, quấn tử thi vào một lá cờ đỏ, và khi đi chôn có hơn trăm người thợ bạn trùm khăn đỏ theo đưa quan tài.

Tin nước Tàu

Quân Vân-nam đã bại trận hẳng hiện nay không đánh nhau với quân Quảng-đông nữa. Quân Quảng-đông có khí giái nhiều và quân đội nhờ người Nga điều khiển nên không đánh bao nhiêu mà địch quân đã vỡ. Họ đến vây đánh tô-giới Shameen của người Hồng-mao. Các thợ đình công giã bộ đi quanh đảo Shameen tiếp đến hai đạo binh kéo đến bắn xả vào tô-giới, bên kia cầu quân Hồng-mao thấy vậy bắn trả lại chết hơn 300 người. Hiện nay ở tô-giới Shameen đã phòng bị sẵn sàng, đặt súng đại-bác, 37 và 47 và đào hầm đựng lũy rất là kiên cố. Nhờ mấy lỗ trống bị súng bắn xuyên ngang qua hôm trước, có thể thấy rõ được quân Quảng-đông tụ tập lại nơi nào, không cần phải ngó vào máy con dương trống nữa. Tuy vậy nhưng cũng còn sợ là vì quân Quảng-đông có hai đội tàu bay rất hùng dõng và chở hơi ngọt rất nhiều. Hiện nay cái phong trào đình công đã lan khắp Hồng-kong, 50 chiếc tàu còn bị kẹt. Bọn thợ đình công nay đều về ở Quảng-đông cả. Liệt-cường thấy vậy rất lo sợ nên đã hạ lịnh cho các chiến hạm đến Quảng-đông. Hai chiếc tàu phòng-pháo của Pháp vẫn thường chực ở Shameen, bốn chiếc Argus, Vigilante, Algol và Altair thay đổi nhau tuần phòng. Chiếc tuần-dương-hạm Marne và thủy quân Đô-đốc Frochot cũng có ghé lại 2 ngày. Trước cửa Quảng-đông thì có hai chiếc phòng-pháo và hai chiếc tuần-dương-hạm kiểu nhỏ của Mỹ. Phần Hồng-mao thì có rất nhiều khu trục hạm. Hai chiếc tuần-dương-hạm La Marne và Jules Ferry hiện nay đang đậu ở Thượng-hải. Chiếc Jules Michelet cũng sẽ đến Saigon ngày 5 Août. Quân Pháp không hao người nào cả chỉ có một người lính thủy Langsa và hai người Annam bị bịnh chết thôi.

Nạn đói

Tàu — Trời hạn, mùa màng mất, nên tỉnh Hồ Bắc (Hupeh) nhơn dân chịu đói kém rất nhiều.

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho. nhà nước	11 [illegible] 90
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	11 85
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng Banque Industrielle de Chine	11 85
Hongkong et Shanghai	11 90
Chartered Bank	11 85

GIÁ LÚA GẠO

Một bao một trăm kilos chở đến tỉnh luôn và cái bao nữa:

Lúa Vĩnh-long	5$85 tới	5$95
Lúa Gò-công	6 05 —	6 15
Lúa Bãi-xàu	6 00 —	6 10
Lúa Bạc-liêu	6 10 —	6 20
Lúa Cao-man (trắng)	5 65 —	5 75
Lúa Cao-man (đỏ)	5 30 —	5 40
[illegible]	6 00 —	6 10

Giá giấy Quốc trái Đông-Pháp: 51 $ 40

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc Angers ở bến Trung-Huê và Nhựt-bổn bữa 7 Août sẽ qua tới.

Chiếc Camranh ở Port-Said đã chạy qua Đông-Pháp hôm ngày 18 Juillet.

Chiếc Min ở Âu-châu bữa 16 Août sẽ qua tới.

Chiếc Paul Lecat ở Marseille bữa 29 Juillet sẽ qua tới.

Chiếc Pau Bóan ở Singapore bữa 29 Juillet vô tới.

Chiếc Réam ở Bangkok bữa 3 Août sẽ qua tới.

Chiếc Amboise ở Marseille bữa 12 Août sẽ qua tới.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc Paul Lecat bữa 1er Août sẽ chạy qua Trung-Huê và Nhựt-bổn.

Chiếc G. G. Roume bữa 30 Juillet sẽ chạy ra Quinhơn, Tourane, Haiphong.

QUÁ THIỆT! TỐT THIỆT! RẺ THIỆT!

Tôi nghe đồn, nên lên Saigon hỏi thăm và chịu khó một ít bước kiếm tiệm M. FRANÇOIS Sự, 76 Rue Vannier (lối giữa dãy phố chà bán vải chợ cũ) đặng mua hột xoàn, thì quả y như tiếng đồn, hột thiệt nhiều, đồ thứ, nước thiệt tốt, đồ nữ trang kiểu vở khéo léo hơn hết! Mà lại rẻ, nên mua đem về hạ nầy tôi bán lại kiếm số bội chuyến sau... Vậy có mấy lời tặng khen và giới thiệu tiệm M. François Sự đáng tin cậy lắm.

T. TÙNG.

BỘ MẶT PHI THƯỜNG

Saigon. — Cuộc đua xe máy của qui đồng nghiệp *Impartial* và *T. L. B* bày ra, kết quả một cách rõ ràng xứng đáng thật!

Ngày chúa nhựt 26 Juillet mới vừa 4 giờ rưỡi khuya, con đường Catinat đã chật nức thiên hạ. Lớp cu-rơ đi ký tên vào sổ, lên xuống như cá lội, lớp thiên hạ đi coi, đoàn lũ kéo nhau tương tợ như con nước chảy...

Đến 5 giờ, có 52 cu-rơ tựu trước dinh quan Toàn-quyền để chờ sắp theo thứ tự. Những người đi coi đứng dài theo hai bên lề đường, chuyện trò vui không biết mấy.

5 giờ 40 phút, tiếng tu hích thổi lên mạnh ai nấy đạp! (ấy là mấy anh cu-rơ đạp xe máy chớ không phải bọn đi coi đạp đít nhau đa!)

Một lát họ về gần tới đường Norodom thì còn lo cái xe chạy kế kế nhau coi sướng mắt lắm. Lúc ấy Luông còn ở hạng năm. Về gần tới mức ăn thua Luông sấn tới qua mặt Vilmen «chà và» mà lãnh chức «Vô địch»!

Tôi xin biên số thứ tự dưới đây cho chư-tôn tường tất:

1 Luông cỡi xe Bécé-Sport 2 giờ 46.
2 Vilmen cỡi xe J. B. R. sau 2 bánh xe
3 Lòng cỡi xe Alcyon kế nhau
4 Morvan cỡi xe Malbrough kế nhau
5 Nhơn cỡi Bécé-Sport kế nhau
6 Mạnh cỡi xe Labor kế nhau
7 Ninh cỡi xe Labor kế nhau
8 Didon cỡi xe Alcyon kế nhau
9 Lakermance cỡi xe La Française kế nhau
10 Oggéri cỡi xe Malbrough sau 2 xe
11 Lê-Phánh cỡi xe Bécé-Sport sau 1 xe
12 Demollis cỡi xe Chobert 2 giờ 48
13 Lầu cỡi xe Bécé-Sport kế nhau
14 Quới cỡi xe Chobert kế nhau
15 Lân Paul cỡi Bécé-Sport kế nhau
16 Lý Khôn cỡi Alcyon kế nhau
17 Lang cỡi Labor kế nhau
18 Nhân cỡi Chobert 2 giờ 49
19 Lòng cỡi Bécé-Sport 3 cái xe
20 Dân cỡi Alcyon 2 giờ 52
21 Tài cỡi Labor 2 giờ 53
22 Thông cỡi Olympia 1 cái xe
23 Đồng cỡi Delage 2 58
24 Thịnh cỡi Alcyon 3 giờ 06
25 Du-vinh-Tế cỡi xe Alcyon 2 cái xe
26 Hiền cỡi Alcyon 3 giờ 13
27 Lê văn-Mô cỡi xe Wonder 3 giờ 21
28 Rớt cỡi xe Alcyon 3 giờ 27
29 Cao cỡi xe Bécé-Sport 3 giờ 30
30 Hưng cỡi xe de Dion Bouton 3 giờ 31
31 Lắm cỡi xe Chobert 3 giờ 34.

Cuộc đua xe máy nầy thật là khó đua lắm vì hết thảy 52 người đều là «hội gọc cột» hết cả. Thế mà Luông giựt chức vô địch cho phe Annam thiệt là rỏ mặt phi thường rồi đó.

Luông được lãnh chức vô địch và được thưởng một cái Coupe và hai bình bông của ông Ngô phong-Diêu ở Bạcliêu gởi tặng. Còn mấy người kia thì lãnh xe máy và các món đồ phụ tùng, thảy đều vừa bụng lắm.

ĐẠO CHÍCH GHẸT CÔ HÀNG

Saigon — Chiều thứ bảy 28 Juillet, trời thanh gió mát, bà đầm R... mới dắc 20 cô nữ học sanh trường Nhà-Trắng vào Vườn-thú dạo chơi. Bà đi trước, các cô lũng đửng theo sau, cô nào cô nấy mặt như trăng rằm sáng rỡ. Đúng 4 giờ chiều, trời chuyển mưa, gió rung lá đổ, bà cũng sợ mà các cô cũng rung, xảy đâu có một tên đạo-chích ở trong bụi rậm nhảy ra giựt dù bà R... bẻ gãy làm hai rồi giựt cái «bóp da» của bà R... có đựng 21$50 hoa-tai, chìa khóa, lược, thiệp cung-bỉ, và một con dao nhỏ rồi đâm đầu chạy tuốt.

Bà la lên gần lại động mà nào có thấy ai đến tiếp cứu ở đâu. Báo hại người nhơn đức như bà, vì mấy ả-Hằng kia mà lâm tay đạo chích!

XE KÉO LÀM GỞ REO!

Sadec. — Hôm 25 Juillet rồi đây tại châu-thành Sadec, hết thảy bọn cu li xe kéo đều đình công, nên trong phường phố vắn teo không có tướ ngựa người nghểu nghến như khi trước nữa. Có người rắn mắc hỏi thăm coi tại sao bọn ấy làm gở reo thì có một tên xa phu đáp lại rằng: «Một đêm kia vợ ông Quản (ông Quản nầy ở Sadec thiên hạ gọi là Phó ông-Cò) đi coi hát về khuya, thằng xe kéo đưa tới nhà và đòi 0$10. Ông Quản thấy nó không biết đều, không biết phải quấy, nên ông giận lấy hòn guen mà khắc bạc luôn cả đám». Vì cớ ấy mà bọn «ngựa người» ức lòng mới đình công báo hại mấy thằng xe-kéo ghiền buồng gọng hụt tiền, ngáp gần trẹo ngạt kéo!

Lời bàn — Bọn cu li xe tưởng đâu mưu gở reo là đắc sách, chớ có dè đâu chúng nó làm gở reo là để họa cho bọn đồng-nghiệp của chúng nó, mà thiên hạ lại mắng thầm, vì khỏi bị kẻ ngoại quốc khinh khi xứ Namkỳ có thứ «ngựa hai cẳng»!

Còn ông Quản ni là người lớn mà xử với em út như thế cũng là không phải, vì đồng xu của ông là cắt bạc của chúng nó, ông có nhớ lại chưa?

TIỂU THƠ

LÃO GHÉ ĐA

Longxuyên. — Hễ phận làm con người thì mỗi việc chi đều phải lấy sự công bình chánh trực, xử sự phân minh, đừng xu quyền, đừng phụ thế. Vậy mới xứng đáng làm người, mới xứng bực tu-mi.

Còn như mình mà có phước ra làm được một vị hương chức hội tề cũng là bực an trên ngồi trước, cũng là cái phần trách nhậm lớn lao nơi thôn-xã; mọi việc chi đều xử đoán cho phân minh; lấy lẽ công bình ngay thẳng, đặng mà hòa dân thành mỹ tục và phải siêng sắng công việc theo cái chức trách của mình, và lo những đều nào ích quốc lợi dân, cũng lo mở mang dân trí, mỗi việc phải làm cho đúng đắng; lo nã tróc kẻ côn-đồ; trừ khử quân xảo-trá đặng mà bảo-tồn cho dân lương thiện thì mới xứng đáng theo cái trách-nhậm của mình, chớ đừng có lãnh cái chức cho lớn rồi ngồi cù-sụ chờ có tên dân nào mất giấy thuế thân đặng đưng tờ cớ xực một đồng, coi vợ chồng ai rầy lộn, phạt 0$60 «bỏ túi nhậu chơi». Ai có rước đám cưới thì ngồi khẩn đầu ngựa; có ai mời đám giỗ thì đòi thịt quay cho nóng. Còn các công việc ích lợi chung thì chẳng hề ngó tới. Nếu làm như vậy thì chẳng thà ở nhà mà ngủ đặng đường vòc [illegible] nói mấy ông làng-xàng vậy, chớ còn mấy ông công bình ngay thẳng, tôi rất kính rất trọng.

Như ở làng Đ. Y là làng dân số đông, giàu có lớn mà không lo đều tranh thương đấu mãi với người ngoại quốc. Làng xóm cử tranh giành quyền tước, kiện thưa hoài. Số hương chức hội tề mười một người, còn 6 vị; thiếu hết 5 vị; ba năm nay (1923 1924 1925) cử hoài không đặng. Không phải trong làng không có người xứng đáng mà cử không đặng.

Trong làng Đ. Y. những người trí thức cũng nhiều; mà sao cử không đặng.. ấy là tại làng làm việc chẳng ngay, bất công bất chánh, kẻ thì vị thân, người thì vị-kỷ, kẻ thông minh trí huệ, học thức tài ba thì không cử.

Còn những trò lỏ, cậu ngáo; nhứt tự bất thông thì đem ra tôn lên (nhiều lúa) nên vậy mà trong làng lộn xộn hoài, kiện thưa mãi, ba năm nay cử không đặng. Quan trên thấy thế dạy làng làm một cái lý lịch biên gia tài sự sản của mỗi người Hương-chức nào ra tranh cử đó; nạp cho Quan biết, dạy làng phải làm cho công bình ngay thẳng. Nên Hương chức có làm một cái lý-lịch mà nạp cho Quan quận, cái lý-lịch nầy làng làm rất nên công bình đúng bực, người gia sản ít thì biên nhiều, người gia sản nhiều thì biên ít. Người có gia sản thì biên không, kẻ không gia sản thì biên có. Thiệt là ngay thẳng dữ. Làm việc gian trá vậy, mà dám nạp cho Quan trên chớ!! (Làm làng như vậy, mới dùng; dám láo với Quan lớn chủ quận là bậc minh quan; mỗi việc chi ngài đều lấy lẽ công bình xem xét kỹ càng rồi mới thi hành, và ngài trấn nhậm trong quận cũng lâu nên ngài rõ biết trong làng Đ. Y. ra thế nào. Bởi đó cho nên ngài chẳng cho cái lý-lịch của làng nạp đây là chắc (Ngài không tin) Nên hôm ngày 6 Juin 1925; ngài đích thân đến tại làng Đ. Y. mà xét lại thì quả thiệt như lời ngài đã tiên-tri. Thiệt làng làm không nhằm vào dân hết, nên những đều dối-trá của làng đã bại lộ ra rồi; khi ấy Hương-chức sợ quan trên quở trách, ngồi nhìn mặt nhau coi bộ mắc cỡ quá. May mà quan quận là người nhơn từ đức hạnh không quở trách ấy là phần may của mấy ông, chớ mấy ông cũng có lẽ hổ thẹn theo cái lương tâm chớ chẳng không. Còn như quan trên mà có quở trách, chắc là mấy ông cũng đưa cái mặt!.. mà chịu vì mình làm bậy chớ sao bây giờ.

Tôi xin khuyên mấy ông chừa bỏ cái tật gian dối với quan đó đi, kẻo bại lộ ra như việc nầy thì xấu hổ với mấy làng lân cận lắm. Mỗi việc chỉ phải lấy lẽ công bình là tốt.

ĐỘC GIẢ DIỄN-ĐÀN

Văn-sĩ hay du-côn?

Mới bắt đầu hỏi câu nầy nghe ra thật là bất nhã, ai đọc đến mà không đoán trước là câu văn chưởi lộn. Nhưng không, ký-giả không biết viết văn chưởi lộn bao giờ. Ký-giả vẫn là hạng đọc báo quê mùa lấy làm chán thứ văn chương ấy lắm, vì sợ con cháu nó đọc nhằm cái thuyết hay của mấy vị văn-sĩ chưởi lộn rồi nó nhiễm đi chăng, nên cực chẳng đã phải liều mạng mà bập bẹ vài lời với các ông đương ngứa cái bịnh ngật nghẻo ấy, dầu các ông có không nghe mà chưởi thì cũng hay vậy. Nghĩ lại thiệt thôi cho bạn đọc báo mình quá, ở chốn quê mùa vát tiền ra mua báo đặng mong học lấy cái tư tưởng cao-thượng của mấy vị bỉnh-bút báo-chương, không dè lại mắc nhằm tờ báo «bán cá» ông chủ bút «anh chị» viết ra thì nào là: sẵn lòng, cần dùng, tiên tổ, mầy tao mi tớ v. v.

Như mới đây ký-giả đọc báo «Công-Luận» và «Đông-Pháp» gặp trận bút chiến của hai tờ báo phản đối về cái «mỹ thuật đấu sắc đẹp» nguyên của báo Công-Luận phát minh ra.

Đọc bài của ông Song-Hương bên báo Đông-Pháp hỏi báo Công-Luận về sự ích lợi cuộc đấu sắc đẹp, toàn bài lời lẽ êm ái, tư-tưởng đậm đà, cớ sao có ông Tự-Do nào bên «Công-Luận» đã không trả lời về câu hỏi quí đáng của người ta mà lại kêu đích tên ông Song-Hương ra mà chưởi, hay là ông Tự-Do đó bí lối rồi sao?... Cha chả! nghe danh ông Tự-Do là nhà văn chương mà, sao bây giờ lại nói dọng «anh chị» dữ vậy hử? hay là lúc nầy ông bỏ văn theo võ Tạ-ánh-Xêm rồi chăng?...

Nếu có thật vậy thì xin các vị bỉnh bút báo «Đông-Pháp» phải dẹp văn đó, có muốn phản đối với «Công-Luận» thì nên tập rèn võ nghệ đã, kẻo đôi giày mũi nhọn của ông Tự-Do đó không vị tình đa!

Còn tờ báo «Đông-Pháp» là cái cơ quan có giá-trị của quốc-dân mà lại là bạn yêu quí của hạng độc giả chúng tôi thì xin các ông bỏ cái trận bút chiến đó đi để viết những lý-tưởng cao-thượng được giúp ích cho đồng-bào ta thì còn hay hơn. Đàn bà Annam chẳng phải dễ xúi dục việc tồi phong bại tục như thế đâu, mà các ông nhọc lòng lo sợ.

Người đọc báo:
VÕ-THIỆU-NIÊN.

Kính cáo

Bổn-báo tiếp đặng những bài của chư độc-giả gởi tới phản-đối về «Cuộc thi sắc đẹp» của C. L. B. rất nhiều, song không thể đăng một lúc được, vậy Bổn-báo xin cứ trước sau lần lượt mà đăng, chỉ bài nào lời lẽ thô-tục quá thì mới không đăng mà thôi.

B. B.

Tiểu Thuyết

«DUYÊN PHẬN LỠ LÀNG»

Tôi có gởi bán ở các gare xe điển từ Chợ-lớn tới Bà-chiểu và nhà bán sách Lê-Mai. Như ở lục tỉnh ai có mua sỉ và mua lẻ, xin viết thơ cho M. Đoàn văn-Hai, Nhựt-Tân-Báo.

Lời rao

Một số vốn 80.000 quan để cho vay mà có thể vườn đất nhà cửa.

Có bán một cái xe hơi hiệu *Renault* 10 mã lực kiểu 1923 còn tốt lắm.

Xin hãy do nơi Bổn-quán mà thương nghị.

Vụ bán đất ở Camau

Y như lời rao trước, nhà nước đã bán đất làng Tân-Duyệt hạt Bacliêu. Chẳng có đến chi lạ.

Đất ra giá 100$000 mà bán được 279 450 $ bổ đồng ra mỗi mẫu là 30 $. Không có ai xin nhập các lots đất lại.

Người mua đều là người bổn quốc ở miệt ấy, chỉ có ba người tây, một người ở Saigon, một người ở Camau và một người ở Soctrang.

COURS DE DACTYLOGRAPHIE

NGUYEN-VAN-MUI

10, Rue Martin des Pallières, 10

En face de la gare de Dakao

SAIGON

Nam-nghia-loi dit Thai-son-qua

DENTISTE

ANNAM TRONG RĂNG

110, BOULEVARD BONNARD, 110

Chợ mới — Saigon

TRƯỜNG HỌC

Huỳnh-công-Phát

SAIGON

Tựu trường: Sớm mai ngày thứ hai 17 Août 1925, nhằm ngày 28 tháng sáu Annam năm Ất sửu.

Kỳ tựu trường nầy, bổn trường mở dạy NĂM THỨ NHÌ BẰNG CẤP TỐT NGHIỆP (2me Année du cycle complémentaire). Năm tới nữa sẽ có lớp 3me Année.

Hội thi CẤP BẰNG SƠ-HỌC NGÀY 6 JUILLET rồi đây (Certificat d'études primaires franco-indigènes). Bổn-trường chọn đi thi 30 trò, đậu 21 trò, kể tên sau đây:

Tôn ngọc Chắc Cầntho	Ng. v. Xồi Saigon
Huỳnh cg. Hiền Baria	Ng. v. Nhung »
Huỳnh v. Louis Giadinh	Ph. v. Lý Nhatrang
Ng. v. Trí Baria	Thái v. Hơn Saigon
Ng. tấn Lợi Soctrang	Lê v. Cung Sadec
T. quốc Hải Rachgia	H. v. Hiệp T.-d.-m.
Ngô Lồi Mytho	B. v. Thắng Longx.
Ng. v. Giỏi Pnompenh	Lê v. Cử Sadec
H. v. Thanh Baria	T. v. Sâm Soctrang
H. v. Khiêm Baria	Ng. v. Quyền Rachg.
Ngô Tố Mytho	

Còn hội thi CẤP-BẰNG TIỂU-HỌC NGÀY 15 JUIN qua rồi (Certificat d'études élémentaires indigènes). Bổn trường cho đi thi 77 trò, đậu được 75 trò.

NOTA. — Học sanh mới muốn vào học nơi Bổn-trường, xin viết thơ trước, đặng Bổn trường để giành chỗ cho, và gởi điều lệ Bổn trường cho mà biết.

H. DELPEYRAT

Khi trước là Hãng E. POURTOU

Số nhà 33bis, 35, 37, 39

đường Amiral Dupré Saigon

RƯỢU CHÁC, RƯỢU MẠNH

RƯỢU KHAI VỊ, RƯỢU TIÊU-BỒ

Trường-tư NGUYỄN-PHAN-LONG

Saigon, Đường Legrand de la Liraye, từ số 204 tới 214

Bực trung-học, dạy đặng lấy bằng cấp tốt-nghiệp (Diplôme de fin d'études complémentaires), có ba lớp: năm thứ nhứt (1ère année), năm thứ nhì (2ème année), năm thứ ba (3ème année).

Có ba vị giáo-sư Lang-sa dạy: một vị bác-vật (ingénieur) trường École des Arts et Manufactures, một vị cử-nhơn văn-khoa, một vị tú-tài và ba vị giáo-sư bổn quốc: một vị tú-tài và hai vị có học trường Cao-đẳng Sư-Phạm Hànội.

Bực sơ học, dạy đặng lấy bằng-cấp tiểu-học (certificat d'études élémentaires) và bằng cấp sơ-học (certificat d'études primaires), có ba lớp: lớp nhứt (cours supérieur), lớp nhì (cours moyen) và lớp ba (cours élémentaire).

Có giáo-sư chăm dạy ban-ngày, tối lại dạy thêm nữa.

Trường mới mở chưa đặng hai năm (15 Septembre 1923) mà năm ngoái (1924) đã đặng 40 trò thi đậu bằng-cấp sơ-học rồi. Năm nay trường cho 54 trò đi thi bằng-cấp tiểu-học thi đặng 52 trò đậu. Còn thi bằng-cấp sơ-học, tuy khó, làm cho thí sanh bị rớt rất nhiều, nhưng trường cho 36 trò đi thi cũng đặng 29 trò đậu.

Bởi vì tiếng Lang-sa rất cần cho con nhà Annam, nên trường chuyên dạy rất cần-mẫn, học trò học mau tấn-tới.

(Tựu trường ngày chúa-nhựt 4 Août 1925 (rằm tháng sáu Annam)

Chư qui vị có muốn cho con cháu học tại trường thì xin viết thơ cho M. Nguyễn-phan Long, Đốc-học trường, 204, Rue Legrand de la Liraye, Saigon, đặng hỏi điều-lệ của trường.

Riêng một mình làm đại-lý

tủ sắt hiệu «BAUCHE»

ở miếng Viễn-đông

nầy mà thôi

L. JACQUE et Cie

Cho các bạn hàng hay

rằng có một mình xưởng

L. JACQUE et Cie

có đủ đồ khí nghệ và thợ giỏi để sửa

những tủ sắt hiệu «Bauche» mà thôi.

Coi chừng!

Đừng tin những thợ bổn quốc, họ không tài gì sửa được tủ sắt hiệu «Bauche» mà họ lại phá cho hư thì có.

Đồ âm công kiểu văn minh hoặc đạo khiên hoặc đi xe hơi cũng đặng của Huỳnh-tri-Phú đã chế tạo ra hơn 10 năm rồi lục châu đều biết tốt và đẹp nhứt trong nước Annam, nay dọn để cho mướn tại Cholon đường Cây-mai số nhà 33 và 33 bis cần dùng xin đánh dây thép hoặc gởi thơ nội trong một ngày sẽ có đồ đem đến tận nơi chỗ bằng xe hơi không trễ, giá từ 100$00 sắp lên sẽ có đồ đi xứng đáng

MUA MỘT LẦN MỚI BIẾT

Thật vậy. Muốn biết tiệm nào bán rẻ phải có mua một lần mới biết được. Chúng tôi chẳng hề dám khoe khoan, song chúng tôi dám hứa chắc rằng tiệm chúng tôi vẫn bán rẻ hơn các nơi mà cách tiếp đãi quí khách cũng hết tình niềm nở.

Tại tiệm chúng tôi có bán đồng hồ CARILLON WESTMINSTER đủ thứ đẹp lắm. Có bán máy hát xoàn và kiểm, đủ kiểu, máy thật tốt, và có trữ dĩa hát cải lương nhiều bài bản. Cũng có trữ nón Casque hiệu «COQ GAULOIS» thật nhẹ thật kiểu và «FORME ANGLAISE» thật chắc thật lắm, có những đồ bằng pha ly như bầu đựng nước, ly, và đồ Aluminium tốt lắm. Chúng tôi lại có trữ bán các thứ đèn, bọng Huê kỳ, chưn cẩm thạch, cao cổ, thấp cổ, có hoa lí da tây, có đồng hồ rẻ, đồng hồ tay, và trái quít, chạy rất đúng giờ máy móc bền bỉ, nên có giấy bảo lãnh 5 năm.

Tiệm chúng tôi có làm Đại lý giày tây hiệu «ÔNG CỌP» là thứ giày của hãng *Richaud* bán lúc trước, có áo sơ mi, cols, régates, nœuds, vớ tơ vớ chỉ, đủ các thứ màu, lại có nhiều thứ áo Pardessus cao su và gabardine, đã chắc mà lại rẻ nữa

Tiệm chúng tôi có bán xe máy hiệu C A P. là thứ xe thiên hạ ưa dùng hơn hết, vì nó chắc mà nhẹ, và giá mỗi cái có 48$ thôi.

Chư tôn ở lục châu có dịp đến Saigon xin mời đến xem cửa hàng chúng tôi một lần cho biết, chúng tôi lấy làm hoan nghinh lắm. Và nếu muốn biết ở đâu bán rẻ xin cứ đến.

BAZAR PHAN-THANH-BIỀN
số 54 đường Viénot
giáp phố Chà bán vải ngan Chợmới Saigon

Công-ti Quản-hạt đại thương
Công ti nặc-danh vốn 30.000.000 quan

Grands Magasins Charner
SAIGON

Bữa thứ bảy 1er Août đến 10 Août
BÁN ĐỒ QUẢNG CÁO RẤT NHIỀU

Dầu thơm — Son phấn — đồ vàng — giấy mực — đồ trong nhà — đồ đồng sắt — đồ pha-ly — đồ dùng về việc vệ sanh — đồ chụp hình — đồ hút thuốc — đồ thể-thao — bố trắng — áo sơ-mi — nón đàn ông — Giày giép.

PHÒNG GỌT MÓNG TAY
PHÒNG UỐNG TRÀ — QUÁN RƯỢU ĐIỆU HUÊ-KỲ

CÓ NHẠC { Thứ năm chiều từ 4 giờ 45 tới 6 giờ 45 / Chúa-nhựt sớm mai từ 9 tới 11 giờ

XIN ĐẾN COI CÁC KỆ CHƯNG HÀNG
XIN COI SÁCH IN CÁC MÓN HÀNG

NÊN THỪA DỊP BẠC LÊN CAO

Sự chắc thật làm nên sức mạnh của bổn hiệu

Điển-tín : MAGCHARNER — Dây thép nói { Nói lại sở quản lý số 140 / Nói lại sở buôn-bán số 543

Thùng thơ số 528

Ai muốn có lời nhiều?
Ai muốn có đồ tốt mà giá rẻ ??

Những nhà buôn Annam mình, người nào muốn có lời nhiều mà được tiếng bán rẻ thì hãy sỉ hàng của CHIÊU NAM VIỆN ở đường Viénot số 56 mà bán lại thì có lời nhiều chẳng sai, tiệm nầy bán sỉ rẻ hơn các nơi. Còn người mua lẻ muốn có đồ tốt mà giá rẻ thì cũng lại tiệm CHIÊU NAM VIỆN mà mua.

Cũng một giá thì đồ của CHIÊU NAM VIỆN tốt hơn
Cũng một thứ thì giá của CHIÊU NAM VIỆN rẻ hơn

Tiệm nầy bán những là : Máy hát từ 25 $ sắp lên, dĩa hát, đèn dầu chưng cẩm thạch, từ 8 $ sắp lên 18$, chưng nickel từ 1$, 80 tới 6$, đèn treo vách từ 1$20 tới 1$80, đèn manchon thứ 20$ thứ 30$, đèn marchon treo 26$; kiến mát gọng vàng từ 1$50 tới 2$40, gọng đồi mồi 0$80. Đồng hồ reo hiệu tây, thiệt rẻ 2$50 một cái ; đồng hồ để bureau 6 phân 1/2 3$60, đồng hồ Régulateur 20$ đồng hồ CARILLON WESMINTER thiệt gốc 72$, đồng hồ bỏ túi bằng vàng Huê kỳ có giấy bảo lãnh chạy 5 năm 7$, bằng loại kim trắng métal blanc bảo lãnh 8 năm, chạy 8 ngày ; 8$, thứ coi ban đêm được : 8$50; Đồng hồ đeo tay bằng vàng Huê kỳ hiệu CARR 8$, lưới mùng, thuộc địa bộ nẹp dụng khổ 2m40 : 0$90 một thước, khổ, 2m25 1$ một thước nón nỉ bìa nhỏ từ 3$ tới 5$50, bìa lớn từ 3$80, tới 6$, v. v., còn nhiều món khác kể không xiết. Còn hàng Tàu tùy theo giá chợ.

Thơ gởi thì để cho : PHAM VAN NGỌC,
Directeur de la maison CHIÊU NAM VIỆN, 56 rue Viénot Saigon
Téléphone 565.

BAZAR GIAO YÊN Phạm-văn-Hiền prop.
106, Boulevard Bonnard, Saigon

Giá ít món hàng

Kiến ovale t. khéo	6$00	Jardinière int. vert bl.	8$75	Tàu buồm nacre Récl.	3$20
Surtout ovale	4 50	Plateau p. jardinière	8 75	Máy bay bronze Récl.	0 0[illegible]
Porte fleur 2 cornets	2 50	Jatte tương tợ coupe	5 00	Fleurs p. jardinière R.	0 1[illegible]
Porte fleur 1 cornet	2 40	Hộp al. đồ d hộp sữa R.	0 40	Mousse paquet R.	0 1[illegible]
Service liqueur uni	4 50	Hộp đựng vàng laqué R.	1 95	Porte montre argt.	1 [illegible]
Service liqueur décoré	5 60	Hộp thuốc xìa laqué R.	0 38	Service fumeur al R.	1 2[illegible]
Service liqueur taillé	5 50	Hộp để thuốc annam R.	0 65	Bình mực 1/2 cris R.	0 5[illegible]
Pendulette argenté	5 50	Vase suôn dích bầu 0,60	2 40	Faux col	0,30 à 0 6[illegible]
Pend. argt. réveil	8 00	Bottines Balm. noir R.	6 90	Nœud à nouer	0,60 à 1 2[illegible]
Coupe để bánh v. coul.	2 50	Soulier Richelieu verni	7 50	Régate à nouer	0,80 à 1 6[illegible]
Dĩa để bánh 2 thứ	1 90	Soulier richel. jaune	6 90	Nón nỉ large bord 3,50 à 7	9[illegible]
Seau à glace argt.	2 80	Soulier rich. chev. gl.	6 50	Casque rond trắng	4 5
Bầu carafe taillé	2 50	Đồng hồ car. wes. 6 g.	55$ 66$	Casque colon long	6 5[illegible]
Mâm alu. 7$30, 2$60,	3 30	Đồng hồ car. w. 8 g.	75 00	Casque Durbar nỉ 5,50	6 5[illegible]
Hộp đựng vàng 0$75 à	1 00	Horl. car. w. 8 g. 2m20	200 00	Vase Cornet d'oiseau	1 5[illegible]
Chén đựng cao khô	0 45	Chậu marb. 4 bồ câu	9 50	Vase miệng túm	1 5[illegible]
Surtout 4 cor. Réclame	4 80	Jard. int. vert 32 c/m	5 00	Fleurs artificielle 0,08 à	0 5[illegible]
Surtout 3 cor. Réclame	4 00	Encre stylo waterm. R.	0 30	Lampe haut parfaite	5 5[illegible]
Surtout 1 cor. Réclame	2 80	Xát nha đủ thứ 0,08 à	0 50	Lampe basse décorée	2 5[illegible]
Quart alum Réclame	0 20	Fume cigarette amb. R.	0 30	Lampe basse Réclame	1 9[illegible]
Seau p. chamb. Réclame	1 95	Legumier đồ cơm 0,75	1 00	Carafe cristal Réclame	2 4[illegible]
Loto 48 cartes Réclame	1 00	Hình football bronze	20 00	Verre à pied cris bord R.	0 5[illegible]
Jeu course 6 ch. Récl.	1 95	Album p. c. p. 100 pl. R.	0 60	Hình Napoléon br. 2,00	2 5[illegible]
Lion bronze Réclame	[illegible] 50	Porte journ. laqué R.	1 50	Hình Napoléon biscuit	2 [illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Ống bôm con nít 0$60 à	1 10	Khuôn bánh 10 kiểu	0 05	Áo quần matelot có sọc	4 5[illegible]
Val. cuir jaune 12$00 à	18 00	Vase coul. mg dũng R.	0 75	Áo quần matelot nỉ.	3 5[illegible]
Hộp chữ in caout. Récl.	0 80	Vase chg nick, paysage	5 00	Áo quần fillette broderie	2 5[illegible]
Phấn d. mặt voyage R.	0 20	Casquette drap	1 00	Khăn choàn velours	5 00
Mền nỉ trắng 2m20x2,45	17 00	Nón rơm con nít	1 80	Khăn choàn laine trắng	3 5[illegible]
Mền nỉ sọc 2m20x2,45	15 00	Mền gòn có bông	3 50	Carte postale 0,01, 0,03	0 0[illegible]

Envoi contre remboursement à l'intérieur

Gởi mà món nào không vừa bụng, có trả lại, cũng vui lòng tiếp lấy

BAZAR GIAO YÊN lãnh nhuộm đồ hàng, bận cũ rồi, nhuộm in đồ mới

Mandat quí khách có gởi cho B. Giao Yên, xin biên cho Phamvanhien lãnh

Cũng còn nhiều món hàng khác, ít chỗ kể không đủ

Hộp thuốc xìa aluminium mới lãnh kỳ tàu nầy 0$40 và 0$30, sục giáo 0$35 và 0$28

BÁN TẠI TIỆM
Trần-quang-Xuân
158, rue d'Espagne (chợmới)
Saigon

Đèn-điện bỏ túi có piles
Đèn xemáy, đèn rọi đủ thứ
Piles bên Tây mới qua thật tốt
Các đồ tạp hóa và giày dép Bắc kỳ giá nhẹ.

ANCIENNE MAISON PHÚ-TOÀN
ĐÓNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM
LE-VAN-BEN
CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN
— SAIGON —
17-19 Rue Amiral Courbet (Halles Centrales)

A. DENHOLM
N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38
SAIGON

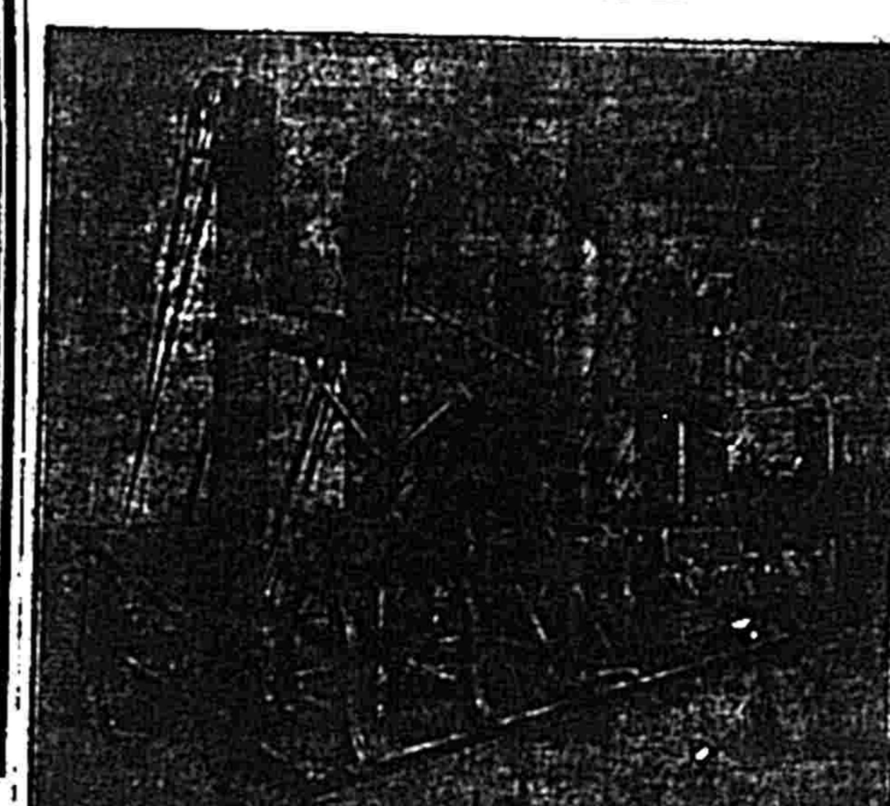

[illegible] MÁY XAY LÚA GẠO
Đã ráp hơn [illegible] cái nhà máy từ 10 tấn cho đến 100 tấn ở tại Đông-Pháp.
[illegible]

NGUYÊN GIÀN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRÂN EMERIE — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TƠ NỒI SÚP-DE V. V GIÁ PHẢI CHĂNG

NHÃN CON BEO MÀU ĐỎ

THÙNG BA-RÍT MÀU VÀNG

Rượu Chác Đỏ
"Rivesaltes"
VIN ROUGE SUPÉRIEUR

Rượu Chác Trắng
"Courlatet"
VIN BLANC SUPÉRIEUR

Tốt thượng hạng và ngon hơn các thứ nhãn hiệu khác.

Chư-tôn có mua rượu chác hoặc đỏ hoặc trắng, hãy nài cho đúng nhãn «CON-BEO» *màu đỏ*, nhảy trên thùng «BA-RÍT» *màu vàng* như trên đây vậy, mới là rượu chác thiệt tốt, thiệt ngon của Bổn-hãng, kẻo lầm thứ giả mạo tốn tiền mà vô ích.

Có gởi bán, tại Saigon-Cholon và khắp cả Lục-Tỉnh tiệm nào đều có trữ bán sỉ và bán lẻ.

Duy-Xuân ấn quán
Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiệp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v.. v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác.

Duy-Xuân ấn-quán,
kính mời.

TRAN-LONG
TIỆM ĐÓNG GHẾ MÂY
BOTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc n° 14
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi, ròng có một nghề làm ghế mây theo kiểu Hồng-kông, ghế dài, nghế dựa, ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thứ, đủ dạng rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt máy, đồ đánh trái lăng : giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi tôi vui lòng tiếp đãi

Trần Long, *Cẩn bạch.*

Tiểu-thuyết

MÙI GƯƠM CỦA NGƯỜI HIỆP-KHÁCH

LỜI DỊCH-GIẢ

Ham đọc tiểu-thuyết, vẫn là cái tánh riêng của người, vì vậy tiểu-thuyết có một cái mãnh-lực di phong dịch-tục rất mạnh rất chóng. Xã-hội ta gần nay phần nhiều ưa đọc tiểu-thuyết Tây hơn là tiểu-thuyết Tàu, vì cho rằng tiểu-thuyết Tây thì kết-cấu ly-kỳ, ngôn-luận dồi-dào, mỗi tiểu-thuyết đều như một bức tranh vẽ khác nhau, không giống như tiểu-thuyết Tàu đọc đầu biết cuối, truyện nào cũng cùng một khuôn-mẫu, làm cho người ta đọc phải nhàm. Lẽ đó tự nhiên, song nhà viết tiểu-thuyết, nhà dịch tiểu-thuyết nếu có lòng thương đời, thì không nên chìu theo xu-hướng của đời, mà phải kiểu-chánh trừ-tệ cho đời, huống chi vào buổi giao-thời nầy, phong-hóa đảo điên, cương thường đổ-nát; tiểu-thuyết không những là người bạn kể truyện giải-trí mà lại nên là một người dụ-dỗ quốc-dân ở vào đường chánh-đạo, vì vậy tiểu-thuyết Tàu dẫu là một cái khuôn-sáo cũ mèm, song trong đó thuần là những luân-lý nhơn-vật, có bổ ích cho đời, mà nhứt là buổi giao-thời nầy lại càng bổ ích lắm. Vì vậy tôi dịch theo một cuốn tiểu-thuyết Tàu sau đây nhan là «Mùi gươm của người hiệp-khách», nếu đời nay như có mùi gươm ấy, có người hiệp-khách ấy, thì lưỡi gươm chắc cũng vấy máu nhiều.

NAM-KIỀU

HỒI 1

Cầu Thăng bình nghĩa-sĩ trao gươm

Nước Tàu ngày xưa về triều nhà Hán, có một người dòng dõi nhà quan, ở huyện Lạc-dương, tên gọi Nản-Loan, bút-tự là Cảng-Phượng, phụ-thân ngày trước làm quan Trấn-điện Tướng quân, mẹ là Cáo-mạng phu-nhân, không may cha mẹ đều mất sớm, anh em chị em lại không có ai. Chàng Nản-Loan nầy mặt như táo chín, hai mí mắt đỏ hoe, mình dư bảy thước, bụng to lưng rộng, sức khoẻ hơn người, lại thi-ca từ-phú, thảy đều tinh giỏi, thuở bình sanh đã có riêng một cái tánh-cách khác thường, đem của cải cha mẹ cho kể hàng trăm vạn, để kết giao với những khách anh hào trong thiên hạ, ai có sự gì nguy khốn đều ra tay giúp đỡ, coi bạc vàng như thổ đất bùn vì thế không đầy mấy năm gia tư đã lần lần hết sạch, duy còn mấy dãy phòng ở, cũng lại bị hỏa tai cháy hết, người nhà đầy tớ, mỗi người tản đi mỗi nơi, chỉ còn một ông lão già ở lại sớm hôm hầu-hạ Nản công tử mà thôi. Bây giờ các anh em bạn đều rủ nhau quyên tiền để giúp Nản-Loan dựng nhà lại, song Nản-Loan nhứt định không nghe, cùng với người nhà dời lên ở nhà từ đường, hằng ngày diễn tập võ nghệ để hầu có phen thi thố với đời. Quang âm thấm thoát, đã hơn một năm, gặp tuyết mùa đông, trời đổ mưa tuyết, các bạn mời vào trong thành nóng rượu thưởng tuyết, đến chiều ra về, mưa tuyết càng dữ, trông vào các nóc nhà đều như phủ bạc một lượt, Nản-Loan mạo tuyết mà đi, đến bên cầu Thăng-bình, vừa bước lên cầu, thì nghe tiếng người rao bán gươm, Nản Loan liền dừng gót đứng coi, thấy một vị đạo-nhân đầu đội mũ sắt, mình mặc áo bào trắng, tay cầm 3 thanh gươm và đi và rao. Nản-Loan chạy lại trước mặt, chấp tay chào mà rằng : đạo ông có thể cho tôi coi thanh kiếm được không ? Vị đạo-nhân thấy hỏi, nhìn kỹ Nản-loan một lượt rồi nói rằng : chẳng hay tráng-sĩ muốn coi gươm của bần đạo chăng ? — Nản-Loan nói phải. Vị đạo-nhân nói : bây giờ đang mưa tuyết trầm-trút thế nầy, coi không được tốt, chi bằng kiếm chỗ nào ẩn mưa rồi coi luôn thể. Nản-Loan liền nói : nhà tôi ở cũng gần đây, xin mời đạo-ông quá bước ghé chơi một chút thế nào ? Vị đạo-nhân nhậm lời. Hai người bèn dắt nhau tới chốn từ đường, chia ngôi chủ khách ngồi chơi. Nản-Loan hỏi : chẳng hay đạo ông ở đâu ? Và thanh kiếm ấy kêu tên là gì ? Đạo nhơn cười nói : bần đạo đi chơi khắp bốn phương, hỏi dọ những gã thiếu niên thiên-hạ, cho biết ai là người thế nào ? Bần-đạo tên gọi Tư-mã-Ngao, biệt hiệu là Kiên-kiên-tử. Tráng sĩ đây chẳng hay có phải là Nản Cảng Phượng đó đây không ? Cảng Phượng nghe nói giựt mình nói rằng: chúng tôi người phàm mắt thịt, đắc tội với đạo ông nhiều lắm ! Nay may có duyên gặp gỡ, thật là hân-hạnh xiết bao ! Đạo nhân hai tay đưa kiếm cho Nản-Loan. Nản-Loan vội vàng tiếp lấy, tháo bỏ vỏ ngoài ra, thấy hào quang lòa mắt, khí thế kinh người, bèn đặt một sợi tóc lên trên mũi gươm, rồi lấy hơi thổi, tức thì sợi tóc đứt làm hai đoạn, thiệt là một thanh thần kiếm, chém vào đá như chém vào bùn ! Nản-Loan xem xong, lấy làm quí-hoá lắm, hỏi đạo nhân rằng : đệ tử không biết thanh bảo-kiếm nầy tên gọi là gì ? Dám xin Tiên trưởng ngài chỉ giáo cho. — Tư-mã-Ngao nói : Công-tử bất tất phải hỏi, chỉ xem ba chữ cẩn trên vỏ gươm thì tự khắc biết tên. Nản-Loan bây giờ mới để ý nhìn, thì thấy ba lưỡi đều có ba tên khác nhau : một cái là gươm long-toàn ; một cái là gươm tản lộc, một cái là gươm trư-hổ. Nản-Loan xem xong, bèn hỏi Tiên-trưởng mỗi lưỡi kiếm giá tiền bao nhiêu ? Tư-mã-Ngao nói : mỗi lưỡi kiếm trị-giá 1000 lượng vàng đỏ. — Nản-Loan nói : đệ-tử cùn quẫn quá, số tiền đó chắc không mua nổi, xin Tiên-trưởng thứ tội cho

— Công-tử nói thế sai rồi, đại trượng-phu chí ở bốn phương, thanh kiếm này chính là vật cần-yếu để đem theo mình. Bần-đạo coi khí-tượng Công-tử, ngày sau tất lập nên sự nghiệp hiển-hách ở đời. Cổ-nhân có câu : « bảo kiếm tặng người liệt-sĩ ; hồng-phấn tặng khách giai-nhân ». Nếu nay Công-tử có lòng yêu kiếm, bần-đạo xin đem cả ba lưỡi kiếm nầy tặng Công-tử thế nào ?

— Đó là Tiên-trưởng chế nhạo tiểu sanh nầy đấy chớ ? !

— Bần đạo có đâu lại chế nhạo Công-tử như thế ! Song công danh sự nghiệp một đời của Công-tử, ở cả thanh kiếm nầy, vậy thì Công-tử chỉ nên dùng một lưỡi kiếm là đủ, còn hai lưỡi kiếm kia phải để người anh-hùng khác dùng, vậy bần đạo phiền Công-tử thử đi kiếm coi nếu xem người nào có phần giỏi giang hơn Công-tử, thì đem thanh kiếm nầy tặng cho va, ngày sau tất một phen sự nghiệp.

— Vâng theo lời Tiên-trưởng dạy, song không biết người anh-hùng đó bây giờ ở đâu ?

(Còn nữa)

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

Dây thép nói số 638 — Đánh dây thép chữ để: Nhị-Thiên-Đường, Cholon

CÓ BÁN CÁC THỨ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN, RẤT THẦN HIỆU NHƯ SAU NÀY :

PHỤ-QUẾ-BÁT-VỊ-HUỜN

Phàm con người mà thủy hỏa hòa bình thì ít hay sanh bịnh.

Bởi vậy cho nên phải dùng lục-vị là đồ nhuận thủy Phụ-quế là vật bổ hỏa mà điều bổ chơn dương.

Và cái máy sanh huợt đều do nơi trong hỏa, ở trong hai trái thận một điểm chơn dương gọi là mạng môn, tức là chỗ tướng hỏa ở mà gìn giữ lấy mạng người ; cho nên người mà sanh yếu sống lâu, chết yểu, hoặc có thai cũng không đều do nơi mạng hỏa.

Thuốc nầy bồi bổ thận mạng chơn dương, giúp hỏa trợ tỳ, tiêu táng âm tà, thông trị chơn dương.

Những kẻ tinh huyết khô khan thường hay đau lưng mỏi cẳng, hoặc kém thủy mà sanh đàm rồi hóa ra chứng ho, hoặc nhức đầu xây xẩm, lỗ tai lùng bùng, chiêm bao di-tinh, khô cổ ráo lưỡi, đau nóu nhức răng, sanh sao vàng vọt, hoặc thân dưới ngứa ngấm sanh ra ghẻ chốc văn văn, các chứng thấy đều dùng được.

Mỗi lần uống bốn chỉ, uống với nước muối mằng mằng.

Kỵ ăn cải trắng và những đồ lạnh lẽo ngưng trệ.

Chư tôn có mua thì hảy nhìn cái nhãn hiệu ông Phật mập của tiệm Nhị-Thiên-Đường thì khỏi lầm đồ giả.

Mỗi hộp giá là. . . . 0$35

ĐINH KHẤU LÝ TRUNG HOÀN

Thuốc huờn nầy chuyên trị nam phụ lão ấu, hàng trẻ hỏa bất sanh, thổ dương hư khí nhược ; hay đau xóc hông, trạo trực muốn mửa, tạng phủ bất điều ăn uống không tiêu; bịnh hậu khiếm bổ, mạng môn hỏa suy ; tỳ hư vị yếu, đau bụng ỉa chảy; ăn uống chẳng ngon, hình thể mỏi mệt ; ban đêm hay ho, ban ngày đàm nhiều ; hoặc ăn uống quá độ mà sanh bịnh trúng bàng ; hoặc ăn đồ lạnh lẽo sống sít, ngưng trệ, rồi bắt mửa ; hoặc cẳm bàng tay chơn rung rẩy ; hoặc nguơn khí bất điều, tinh-thần suy kém, v. v.... thảy đều trị được.

Phải dùng nước gừng lui mà uống với thuốc.

Nói tóm một lời là thuốc huờn nầy có tài ôn trung phò dương ; hễ uống nó được thường thì nguơn-khí điều hòa, tinh thần bội trương.

Bổn đường đã gắn công tìm kiếm các thứ dược-liệu cho thiệt tốt thiệt hay phối hiệp lại mà chế ra thứ thuốc huờn nầy, thiệt là công hiệu như thần, bá phát bá trúng.

Chư tôn có mua thì xin phải nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

THANH TÂM NGƯU-HOÀNG-HUỜN

Thuốc nầy chủ trị nam phụ lão ấu, thình lình mê sảng đàm chận hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt láo lường, tay chưn quíu rút, trúng thử phát nhiệt, ác khí xông nhằm phát cuồn nhảy nhót, giựt tay giựt chưn ; nhều nháo ho hen, long óc nhức đầu; xây xẩm tối mắt, nhức nhối cả mình ; hoặc bị sơn phong chướng khí, đau thắt ruột gan ; phong đàm ngăn trệ, khí buất chẳng thông; thần hồn phách ám, nằm ngủ chẳng yên v. v... Như thiết các chứng bịnh nguy cấp phải dùng thuốc nầy ; ấy là một thứ thuốc khởi tử hồi sanh, phò nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Hễ uống nó vào thì thanh tâm trừ đàm, đã thông cửu khiếu lại tiêu trừ các dịch tật khác an nhiên.

Cái như con nít mà bịnh kinh phong, cảm mạo phát nhiệt, sanh bịnh dạ đề, khò khè ọc sữa, tích trệ đau bụng thảy đều dùng được.

Người lớn mỗi lần phải uống một huờn, như bịnh đau lắm phải uống gia bội uống với nước gừng.

Con nít phải uống nửa huờn, nấu lá bạc hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc hòa với sữa mà cho uống, hoặc thoa nơi núm vú mà cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy từ được Tổ truyền đến nay, bổn đường hằng gia tâm nghiên cứu rồi chọn những thượng phẩm dược liệu tuân y theo phép chế ra mà làm huờn ; uống chứng nào hay chứng nấy.

Kỵ ăn cá và rau cỏ sống sít lạnh lẽo và cũng kỵ đồ bằng sắt

Đờn-bà có thai chẳng nên dùng

GIÁ

Hộp gấm 4 huờn. . .	1$00
» 2 » . . .	0 50
Hộp cây 4 » . . .	1 40
» 2 » . . .	0 70

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG TIÊU THỰC-HOÀN

Chuyên trị những thiết các chứng bịnh thuộc về bao tử, ăn không tiêu, hoặc ăn đồ sanh lãnh rất nhiều, sanh ra bịnh no hơi, tích tụ, bần thần, đạp bụng, lâu ngày làm cho thân thể gầy mòn yếu đuối, ăn uống không biết mùi. Uống thuốc nầy dần dần khai vị tấn thực, trở nên tinh-thần khoái sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chí bửu có danh trong thiên hạ.

CÁCH DÙNG

Dùng với nước trà ;
Mỗi ngày uống 2 lần ;
Mỗi lần uống 2 hoàn ;
Uống trước bữa ăn 15 phúc đồng hồ.

Giá mỗi hộp 10 huờn là : 0$50

AN-THAI-HUỜN

Thường người đàn bà có thai khí huyết suy yếu, không thể giúp dưỡng thai nhi, thì hay sanh ra bịnh ụa, nhợn, (ác-trở) chóng mặt, bần thần, hở nhẹ thì làm ra chứng tiểu sản, lạc sản, ấy cũng bởi khí huyết suy nhược vị khí chẳng hòa, làm cho thai nhi không an mà phải sanh những chứng bịnh hiểm nghèo, thậm chí không phương điều trị.

Bổn Đường nghiên cứu ra hoàn thuốc an thai nầy, cứu những bịnh kể trước đó xưa nay rất nhiều. Vậy những người đàn bà có thai nên phòng bị khi mới có các chứng kể trên đây, cho khỏi lỗi đạo hóa sanh của trời đất, và dùng thuốc nầy trước khi có thì không lo đều chi bất trắc.

Cách dùng. — Mỗi lần uống 1 hoàn, sau khi 2 bữa ăn, uống với nước trà. Giá mỗi hộp *2* huờn là. . . 0$30

BẠCH TRƯỢC-CAO

Thuốc nầy để trị các chứng bịnh lậu : hoặc đái gắt, lậu mủ, hoặc trắng, hoặc vàng, hoặc lậu ké, lậu huyết chảy ra dầm dề, cứ theo phép mà dùng thì hết lại trừ dứng các chứng bịnh độc.

Trị bạch đái hạ rất thần hiệu.— Kỵ thai.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần uống chừng 1 muỗng uống cà-phe. Cữ ăn đồ chiên xào, cay nóng nầy, rượu cũng không nên uống.

Mỗi hộp giá là. . . 0$60

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM

Đường Pellerin môn bài số 143-144

SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tô sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bông và các thứ kim khí rất huê lệ.

Sửa súng và đồ các thứ khí giái.

CHUYÊN NGHỀ — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, văn văn, dùng máy điển dồi mài thật bén. — ***Soudure Autogène.***

Rèn các đồ phụ tùng theo kiểu vỏ tầm thường và đúng chữ.

RÈN GIƯỜNG SẮT

VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUÊ-VIÊN

LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu để rao mà.

Làm kiểu huê-mỹ và kiểu thường. Ống khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có làm đồ thâu lôi (paratonnerre) cho tạo và sửa máy móc xe-hơi, xe máy hơi.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng

đường Lucơ môn bài 99 và 101 (Đất-hộ) Saigon

TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ : Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiến, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn ; có bán đèn xe đủ kiểu, bánh xe cao-su bằng cây giá tị bán tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiếng đèn tây, đồ bắt kể xe chiếc và xe song mã bằng da tây rất khéo và chắc, có bán yên cỡi, chuông đạp hai tiếng, bình đồ thắp đèn khí đá theo xe. **Sơn xe. — và sửa xe**

Cúi xin quí khách có dịp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp làm ngởi, thì tôi rất cám ơn hạ cố. Còn chư quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cùng giá cả tôi sẵn lòng hầu đáp.

Chủ nhơn cẩn khải.

Xin ghé mắt ! ! !

TÀI PHÁT KHÁCH - LẦU

CỦA M. TRẦN-XÀO dit KHẢ

Kính cùng quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô cùng lục châu quân-tử đặng rõ:

Bấy lâu nay tôi chẳn nghe sự chê khen thể cách của khách lầu, nên nay tôi chẳng nệ hao tốn ráng sức lập một cái phòng ngủ hiệu « TÀI-PHÁT KHÁCH - LẦU » ở tại đường Tổng-đốc-Phương môn bài 44 và 46 Cholon. Phòng vị rất thanh-khiết lại sáng-sủa, và mát-mẻ lắm ; tiền phòng tôi tính rất nhẹ hơn các nơi, cũng trẻ sai vặt (boy) đều đủ khiến, quí - khách nghỉ nơi phòng đều đặng vừa ý.

Quí-chức thừa dịp đến Cholon xin ghé tại « Tài-Phát Khách-Lầu » tạm nghỉ thì sẽ sao quí-chức cũng đặng vui lòng, đã ở gần gare xe-lửa Cholon-Mytho cũng là bến xe hơi đi các nơi, tiện bề cho quí chức.

Tôi cũng có lãnh may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán hàng Tàu, và hàng Bắc tốt nhứt hạng, và bán đồ nữ trang theo kiểu kiêm thời rất khéo. Trở những hiệu xe thiệt tốt là hiệu ALCYON, R. P. F, R. F. D. HIRONDELLE, BÉCE SPORT, C. A. F, DIAMANT, ROCHET, SPHINX, và có nhiều hiệu khác giá chừng 40$00. Lại có tiệm bán theo Epicerie, Mercerie và có bán rượu tây, bán lẻ theo consommation.

Có xe hơi hiệu de Dion Bouton 10 ngựa mới, kiểu kiêm thời năm 1925. Thừa để cho quí khách du lịch cho dễ.

Vậy xin mời quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, thừa lúc rảnh việc xin dời gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghinh thâm trọng.

Nay kính bạch,

Chủ nhơn : TRẦN-XÀO dit KHẢ

It được vậy ! !

TIỆM NAM-CHÂU KHÁCH-LẦU ở tại đường A-MI-RANH CUỐC BE Saigon là nơi rất xứng đáng cho quí khách ở lục châu đến nghỉ. Mỗi nơi đều thanh-khiết phòng the rộng rãi cho mướn tính giá rẻ lắm. Nước tắm không hôi.

Boy sốt sắn để sai biểu.

Chủ khoan-hòa sẵn lòng giúp quí khách trong mỗi điều sở cần

Thiệt vậy. Qui vị đến nghỉ tiệm NAM-CHÂU đều được như ý cả.

LÂM-VĂN-ROI.
Kính mời.

ĐÈN LÒA KIỂU MỚI

THẮP BẰNG DẦU LỬA

Đèn lồng, đèn đứng, đèn treo
Bán tại tiệm
TRẦN-QUANG-NGHIÊM
306, đường d'Espagne Saigon

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục châu quân tử, các giới tỏ, bảo đặng rõ. Bấy lâu cũng nhờ lòng bà ra ơn chiếu cố, tưởng nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-sạng của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, còn thấy tên tuổi trong thương trường, thiệt là chúng tôi hết lòng tạc cảm quí khách.

Vì tình quyến thương càng lâu càng nặng nên chi phần đông trong quí khách đều muốn đến khách sạng của chúng tôi. Bởi có ấy cho nên có phòng càng ngày xem thành ra ít, khó nổi bồi đáp quí khách cho vừa lòng.

Vậy mấy khách-sạng của chúng tôi hiện là :

1° Nam-Thành Khách-Sạng ở đường Colonel-Grimaud số 21 và 23.

2° Nam-Trung-Khách-Sạng ở đường Alsace Lorraine số 103 và 105;

3° Nam-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Amiral Roze số 18 và 20, đều mở thêm rộng rãi mạch cả, ngõ hầu khỏi phụ tấm lòng hạ cố của quí khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đều ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khánh-hoa, chúng tôi sẽ hết lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.

Nay kính
Quảng-tỷ. M. Hiệp

THI-THƠ
Tiệm Thợ Bạc

NGUYỄN-VĂN-THƠM

Bijoutier, ancienne Maison de Nguyễn-văn-Giáo

N° 15 rue Schroeder Saigon

Kính cáo cho quí ông quí bà rõ : Nguyên tiệm nầy trước của Nguyễn-văn-Giáo, đã qua phần rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm là em kế nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo kiểu kiêm thời, những là : trâm, chuyền, kiềng, chuỗi, bông tai, nức áo, vòng đôi, kiếng, nhẫn, neo bộng, neo đặt, đồng chiếc v.. v.. các thứ theo kiêm thời cũng như ngày trước vậy.

Xin quí ông quí bà, muốn dùng món chi xin dời gót đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo ý quí ông quí bà dùng món chi thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho quí ông quí bà dùng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM

Bijoutier 15, rue Schroeder SAIGON

FABRIQUE DE CASQUE
FANTAISIE
Vente en gros
et en détail
GRAVURE
sur
MÉTAUX
et
MARBRE

TRẦN-DUY-BÌNH
52, Boulevard Charner :: SAIGON

TIỆM
LÀM NÓN
ĐỦ CÁC THỨ
Bán sỉ
và bán lẻ
Khắc các thứ con dấu bằng đồng, bản đồng và bản đá cẩm thạch

Bánh Quốc-Nữ

Xin chớ lầm tưởng bánh Quốc-Nữ cũng như bánh bán của khách-trú xưa nay ; bánh Quốc-Nữ là bánh làm rất tinh khiết lại có beurre, sữa bò, chocolat và vanille, ăn không khi nào phá bụng.

Vậy quí ông quí bà, khi có dịp đi đám cưới, tân gia, tân quan, hoặc kỵ cơm chi chi, xin nhớ mua vài đồng bạc bánh lẻ, hoặc năm ba hộp bánh nguyên, trước cúng sau đem ra đãi khách, thì rất đẹp miệng vô cùng.

Lại lúc đến kinh thành có việc, khi ra về xin quí ông quí bà, nhớ mua ít nhiều về cho bà con, em cháu, ngõ giúp giùm cho công nghệ gái nhà Nam được mau tấn phát.

Có trữ bán tại nhà tôi, và tại tiệm bán hàng tây, hàng tàu, của chú tôi, là M Nguyễn-khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard số 82.

NGUYỄN-THỊ-THÀNH
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nữ
13 Rue Lareynière
Saigon

XƯỞNG [illegible] CẦN CỦA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

SÁNG TẠO NĂM 1909

Xưởng chánh tại LAITHIỀU (THUDAUMOT) Quận [illegible]
Đường [illegible] chợ đi ra

TIỆM NGÁNH CÓ TRỮ ĐỒ MÔN

1° Tại *Mỹtho* đường mé sông, nơi bến tàu và xe-hơi, 2° Tại *Cầnthơ* đường mé sông, ngay cầu tàu cho khách-trú, 3° Tại *Trà-vinh* đường cái, ngay Tòa-bố; 4° Tại *Rạchgiá* đường mé sông, nơi bến tàu.

Xưởng nầy có đóng sẵn đồ thờ bàn, ghế, tủ, vóng, đều dùng toàn cây danh-mộc như : Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khéo léo, [illegible] làm thật là tinh-xảo, không hề giả-dối. Bấy lâu danh tiếng, được chư quí vị bấu gia khen ngợi về sự kỹ-càng chắc-chắn rất vừa lòng.

Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và hết lòng hầu.

Mandat và dây thép thì đề : NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laithiêu.

H. Humbert

78, Boulevard Bonnard

Máy hát **OPÉRA**

HÁT BẰNG KIM HAY LÀ SA-PHIA

Bữa 20 juillet sẽ lại tới :

N° 21 Hộp bằng cây hạch đào sơn vẹt-ni giá 166 quan.

N° 23 Hộp bằng cây sồi sơn láng giá 260 quan.

N° 5 Hộp thật đẹp gỗ kền lắm giá 250 quan.

N° 6 Hộp bằng cây sồi sơn láng giá 385 quan.

N° 7 Hộp cây hạch đào sơn láng giá 400 quan.

Có máy mới để sao tiếng hát.

Dĩa hát sa-phia hai mặt 30 c/m.hát và dờn giá 12 quan.

Dĩa hát kim 27 c/m.hát và dờn giá 11 quan.

Sa-phia mỗi cụt giá 2 quan.

Kim (mỗi hộp) 200 cây giá 3 quan.

Muốn bán

Một giàng máy ép dầu có những:
1 máy chặt dừa
1 máy ép dầu
1 thùng dựng dầu
1 cái máy sức 45-50 ngựa

Bán giá rẻ, ai muốn mua, xin gởi thơ ngay cho M. Nguyễn-thanh-Liêm, 52 Rue Pellerin Saigon.

HOTEL D'ANNAM

Nam-Việt Khách-Lầu

N. 77 à 80 Boulevard Charner
9 à 15, Rue Carabelli
Đường Kinh-lấp, đường Carabelli
SAIGON

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Chủ tiệm,

Kính cùng Quí khách rõ: tôi dọn một tiệm có hiệu là HOTEL D'ANNAM (*NAM Việt Khách-Lầu*) phòng rộng mát và sạch sẽ lắm, cũng có dọn phòng ở từng dưới đất được tiện Quí khách, xin Quí-khách thừa dịp lên Saigon xin đến tiệm tôi mà nghỉ lấy làm thong thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một gian hàng ngành rất mát mẻ tại đường Carabelli, trước nhà hàng Lương-Hữu từ số 3 đến số 13.

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Cẩn khải.

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Vienot số 40 ngang chợ Saigon mới

HUỲNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiệp

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiêm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ô ăn trầu có chưng bằng đồng xi-ni-kên (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.

Imp. du Đông-Pháp Thời-Báo [illegible]

Le Gérant : [illegible]